

ஐஐஐஐஐஐஐஐ **??!** எனப் பது முதல் களே'வி. FC , BC, MBC, SC, ST இய்ப்பித்தான் நாம் வகைப்படுத்தி பிரிக் கப்பட்டது இருக்கிறோம். இதில் FC பிரிவினருக்கு, அவரை விடவும் மற்றவர்கள் குற்றை என்ன திமிர். அதே போல் BC, க்கு மற்றவர்கள் எல்லோரும் அவரைவிடவும் குற்றை என்ன திமிர், இப்படியே தான் மற்ற சாதி பிரிவினரும் தனக்கு கீழ் உள்ளவர்களை குற்றவாக மதிப்பிடுகின்றனர்.

நாம் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் பிரிக் கப்பட்டது இருந்தால், இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகளை சந்தித்திருக்கவேண்டிய அவசியமே ஏற்பட்டிருக்காது என்று நின்கைகிறேன். கணினியில் காலம் கழித்துக்கொண்டு நாம் இருந்தாலும் இன்னமும் சந்தில், தருவில், தோட்டத்தில், பழக்கடையில் உட்கார்ந்து சாப்பிடும் கட்டம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. இப்படி அவர்களை சாப்பிட வகைப்படுத்து உயர் சாதியினர். அவர்களை வீட்டிற்குள் வர அனுமதிப்பதில்லை. என்னால் சகித்துக் கொள்ள முடியாத ஒரு பழக்கமாக இதை கருதுகிறேன். ஐயா, அவன் சக மனிதன். நம்மை போன்று ரத்தம், சதை, இதயம், கண்கள் கொண்ட ஒரு மனிதன். விலங்கு அல்ல. ஏன் எத்தனையோ வீடுகளில் நாய்களை கட்டி வீட்டிற்குள் விடுகிறார்கள், மடியில் வதைத்து கொஞ்சுகிறார்கள். இவர்கள் வந்தால் என்ன, உட்கார்ந்து சாப்பிட்டால் என்ன?

சரி எப்படி இந்த உயர் சாதித் திமிர் நம்மிடையே ஆரம்பிக்கிறது. ஆரம்பிக்கும் இடம் முதலில் வீட்டு தான். சாப்பாடு ஊட்டும் போதே குழந்தைக்கு இதுவும் சரேத்து ஊட்டிவிடப்படுகிறது.

இதில் கொடும்மை என்னவென்றால் இந்த FC பிரிவில் இருப்பவர்களுக்கு இருக்கிற திமிர் இருக்கிறதே. என்னவோ கடவுளிடமிருந்து நரோக இறங்கி வந்தவர்கள் போன்று அவர்கள் நடந்து கொள்வதும், அவர்களுக்கு மட்டுமே கடவுள் அதிக அறிவையும், பண்பையும் படிப்பையும் கொடுத்தவிட்ட மாதிரி அவர்கள் நடந்து கொள்வது மட்டுமே அல்லாது அவரை விட கீழ் சாதியில் பிறந்தவர்களை கொட்டி கொட்டி நீ இதற்கு மலே எழுந்துவிடக் கூடாது என்பதில் அதிகம் கவனம் வகைப்பதும் சகிக்கமுடியாத ஒரு செயல்.

உயர் சாதியினரால் தனிப்பட்ட முறையில் மிக மிக மோசமாக நான் அடிக் கடி பாதிக்கப்பட்டது இருக்கிறேன். அதுவும் இந்த அறிவு, படிப்பு, வலை, திறமை, வாய்ப்புகள் என்று வரும் போது

உழைப்பு, நேர்மை

என்ற இந்த இரண்டும் இல்லாமல் வறும் சாமரத்தியத்தால் மட்டுமே முன்னுக்கு வர முயன்று அதற்காக என்ன முதுகில் குத்திய நிறைய கட்டு கட்ட உயர் சாதியினர் உள்ளனர். அவர்களின் அந்த பல இளிக்கும் சாமரத்தியம் எனக்கு சூட்டும் போட்டாலும் வராது என்பது ஒரு தகுதியின் மையாகவே நின்கைகிறேன். அப்படிப்பட்ட தகுதியும் எனக்கு வேண்டாம் என்றும் நின்கைகிறேன்.

எப்போதும் நரேமயைற்ற முறையில் தன்னை முன்னிலைபடுத்துதும் இவர்களைய பின்னுக்குத் தள்ள நரேமயைறாகப் போராடி அப்படிப்பட்டவர்களை கண்டாலே மனிதர்களாக எனக்கு மதிக்கத் தோன்றவில்லை. நிறைய உதாரணங்கள் என்னால் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அதிகம் பாதிப்புக்கு உள்ளாவது அலுவலங்களில். அவர்களைவிட அடத்தவர்கள் மூந்திச் செல்லுவதை அவர்களால் பொறுத்துக்கொள்ளவே முடிவதில்லை. அதற்காக அவர்கள் எடுக்கும் குறுக்குவழி நடவடிக்கைகள் அருவரூபத்தை தரக்கூடியவை. என்ன வேண்டுமானாலும் சிரித்துக்கொண்டே செய்து முடிக் கும் கவேலமான குணத்தை உடையவர்கள் எனலாம். இந்த சிரிப்பு நம்மை குழித்தோண்டி புதைத்த பின்னும், அந்த குழிக்குள் மலே நின்றும் அதற்கு காரணம் அவர்கள் இல்லை என்பது போன்று சிரித்து சிரித்து பசுவார்கள் பாருங்கள்... து என்று முகத்தில் உமிழ் தோன்றும்.

அடத்து வானொலி, தொலைக்காட்சி நிலையங்களில் இவர்களின் அட்டழியங்கள்கு அளவில்லை எனலாம். அதற்கு முக்கியக் காரணம் அதே சாதிப்பிரிவைச் சேர்ந்த ஓட்டுமொத்தக் கூட்டமும் அங்கேயே இருக்கும். தங்கள் இனத்தை பார்த்தவாடன அவர்கள்கு மட்டுமே வாய்ப்பு கொடுப்பது. அப்படிக்கொடுப்பது மட்டும் இல்லாது நமக்கு திறமையிலுள்ளவர்கள் என்று சொல்லி வளியில் அனுப்புவார்கள். வாய்ப்பு கடைப்பிடிக்கும் ஜாலரா அடிப்பான், கொடுப்பவனும் ஜாலரா அடிப்பான். அதை தாண்டி நாம் அங்கு நிற்க வேண்டுமென்றால் பல தியாகங்களைச் செய்ய வேண்டும். இல்லையேல் பின்னங்கால் வதைத்து அப்படியே வந்துவிடவேண்டியதுதான். அதில் முக்கியமானது பல இளிப்பது... இந்த கருமத்தை எப்படித் தான் இவர்கள் செய்கிறார்கள் என்பது இன்றளவும் எவ்வளவு ஆராய்ச்சி செய்தும் என்னால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

அடத்து உணவு முறை, இதில் இன்னமும் பத்து பரேக்கும் முன்.. "அசுவை உணவாக சாப்பிடும் போது, அய்யோ.. கடவுளே எப்படித் தான் இந்த கருமத்தை எல்லாம் சாப்பிடுகிறீர்களோ.. ?? சச்சே...!! வாந்தி வருது" என்று நாம் ஒரு உணவாக சாப்பிட்டுக்கொண்டு இருக்கும் போதே சிரித்துக்கொண்டே சொல்லும் கவேலமான பிறவிகள். நானும் திருப்பி அவர்கள் நிலைக்கு இறங்கி, நீ திங்கும் கொழு கொழு... தயிருஞ் சாதத்தையும், ஊறுகாயையும் பார்த்தால் எனக்கும் கட்ட தான் வாந்தி வருகிறது, எப்படித் தான் இதையே தினமும் தின்னு..சுட சூருணை என்று எதுவுமே இல்லாமல் இருக்கியோ."ன்னு சிரிக்காமல் சொல்லிவிடுவது உண்டு. அப்படி சொல்லாமல் அமைதியாக அவர்களை பொருட்படுத்துதாமல் சாப்பிடும் நம்மவர்களும் உண்டு. அல்லது மற்றவர்கள் எதிரில் இப்பிச் சொல்லும் போது உடம்பு கசி, நா பசே எழாது அசிங்கப்படுபவர்களும் உண்டு. இப்பி இருக்க விரும்புவதில்லை.

கழறோ..கஞ்சியோ.. இல்லை நிஜமாகவே அது கருமமோ... ஒருவர் உணவாக

3 / 3